

τρελλό θυμό. Εἶχε δὴ τὴν ἴδια στιγμή τὴ Μπλάνς νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸ δάσος στηριγμένη στὸ μπράτσο τοῦ δασοφύλακα. Περπατοῦσε ἄργα καὶ φαινόταν εὐτυχισμένη.

— Τὴν ἀδιάντροπη! μούγγρισε. Ἀκόμα καὶ μπρὸς στὰ μάτια μου μὲ κοροϊδεύει.

Κι' ἀποφάσισε νὰ τῆς δώσῃ ἕνα καλὸ μάθημα. Χαιρέτησε μὲ ψυχρότητα τὸν δασοφύλακα κι' ὅταν αὐτὸς ἔφυγε, ἄρχισε νὰ βασανίζῃ τὴ γυναῖκα του μ' ἕνα πλήθος ὑποπτες ἐρωτήσεις.

Ἐκείνη στὴν ἀρχὴ δὲν τοῦ ἀπαντοῦσε. Γελοῦσε διαρκῶς καὶ φαινόταν ὅτι διασκέδαζε μὲ τὶς ὑπόνοιές του. Αὐτὸ ὁμως ἐρέθισε τὸν Πιέρ καὶ τρελλὸς ἀπὸ τὴ ζήλεια του γιὰ τὴν ἀδιάντροπιάν της, τῆς ἐπέτεθη κι' ἄρχισε νὰ τὴν χτυπάει καὶ νὰ τὴν κλωτσάει σ' ὅλο τὸ σῶμα της. Ἡ Μπλάνς μὲ μιὰ ἀπερίγραπτη κραυγὴ φρίκης κυλίστηκε ἔξαφνα κατὰ γῆς.

Ὁ Πιέρ γύρισε καὶ κύτταξε τότε μ' ἕνα βλέμμα πληγωμένου ζώου τὴ μητέρα του.

— Τὴ σκότωσες; εἶπε ἡ γρηὰ ἄγρια.

Ὁ Πιέρ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του.

Γρήγορα - γρήγορα ἀνοιξαν ἕνα λάκκο στὸν κῆπο καὶ τὴν ἔθαψαν.

Τώρα πειὰ εἶχε νυχτώσει. Μαῦρα σύννεφα ἄρχισαν νὰ σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ κι' ἀκουγόntonουσσαν ἡ ὑπόκωφες βροντὲς τῆς καταιγίδας ποὺ πλησίαζε.

Ξαφνικὰ ἀκουσαν κάποιον νὰ χτυπᾷ ἐπίμονα τὴν κλειδωμένη πόρτα τῆς ἐπώλεως. Ἦταν ὁ δασοφύλακας.

— Γίερνοῦσα ἀπὸ δῶ, τοῦ εἶπε, καὶ στάθηκα νὰ μάθω νέα γιὰ τὴ Μπλάνς. Ἔ, πότε μὲ τὸ καλὸ θὰ τὸ φέρῃ στὸν κόσμο;

— Ποιό; ρώτησε ἀφηρημένος ὁ Πιέρ.

— Τὸ παιδί, καλέ. Ἀκόμα καὶ σεῖς τὸ κρατᾶτε μυστικό;

— Τὸ παιδί; ἀπόρησαν οἱ Φωτέλ.

— Καὶ βέβαια τὸ παιδί. Ἡ Μπλάνς κάθε μέρα ἐρχόταν καὶ συμβουλεύονταν τὴ γυναῖκα μου ποὺ ξέρει ἀπ' αὐτά. Σήμερα μάλιστα ἀκουσε καὶ τὸ πρῶτο σκίρτημά του. Ἦταν δὲ τόσο δυνατὴ ἡ συγκίνησί της ὥστε δὲν μπορούσε νὰ περπατήσῃ καὶ τὴν ἔφερα ἐγὼ ὡς ἐδῶ πέρα. Ἄς εἶνε ὁμως. Αὐριο θὰ περάσω πάλι νὰ μάθω νέα της. Κι' ἂν θέλῃ τίποτε ἄς ἔρθῃ ὁ Πιέρ νὰ φωνάξῃ τὴ γυναῖκα μου.

Κι' ὁ δασοφύλακας ἔφυγε βιαστικὰ γιὰ νὰ μὴ τὸν προφτάσῃ στὸ δρόμο ἢ καταιγίδα.

Ὁ Πιέρ κ' ἡ μητέρα του εἶχαν μαρμαρώσει.

— Ἐνα παιδί! ψιθύρισαν μὲ τρόμο. Εἶχε μέσα της ἕνα παιδί!

Κι' ἄρχισαν νὰ τρέμουν. Ἦταν ἀδύνατον πειὰ νὰ μείνουν σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Καὶ ἔφυγαν μὲ σκεπασμένο τὸ πρόσωπο γιὰ νὰ μὴ τοὺς γνωρίσῃ κανεὶς, τραβῶντας μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι τους, στὸ ὁποῖο νόμιζαν ὅτι εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀκούγονται κιόλας τὰ κλαυθμηρίσματα ἑνὸς μωροῦ.

Ἐκείνη τὴ στιγμή πάνω σ' αὐτοὺς τοὺς δυὸ καταραμένους ξεσποῦσε ἡ θύελλα. Κι' ὁ Πιέρ ἔτρεμε ἀπὸ τὴ λύσσα του ποὺ δὲν μπορούσε νὰ πνίξῃ αὐτὴ τὴ γρηὰ ποὺ τοῦ εἶχε καταστρέψῃ τὴ ζωὴ του. Σκεφτόταν ὅτι ἦταν μητέρα του κι' ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ μέχρι τέλους τὸ μαρτύριό της.

ΖΑΝ ΚΑΜΠΙΕ

Η ΔΗΜΩΔΗΣ ΜΟΥΣΑ

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

I

— Ἐγὼ εἶπα νειὸς νὰ μὴ χαθῇ καὶ νειὰ νὰ μὴν πεθάνῃ καὶ πάλε οἱ νειοὶ μας χάνονται καὶ πάλε ἡ νειὲς πεθαίνουν. Ἐσὲ σοῦ πρέπουν, μάτια μου, ἐννῆα μοιρολογιστρες ἢ τρεῖς ἀπὸ τὰ Γιάννενα κ' ἢ τρεῖς ἀπὸ τὴν Ἄρτα κ' ἢ τρεῖς ἀπὸ τὸν τόπο σου, νὰ ξέρουν τ' ὄνομά σου.

II

Τ' εἶχες δεντρί μου κι' ἔπεςες, τ' εἶχες καὶ ξερριζώθης; Ἐγὼ καλὰ σὲ πότιζα, χειμῶνα - καλοκαίρι, τὸ καλοκαίρι μὲ νερό καὶ τὸ χειμῶνα μὲ σκόκο καὶ τὴν καρδιά τοῦ χειμῶνιου κρασί ξεδιαλεμένο.

III

Δὲ σόπρεπε, δὲ σόμοιαζε στὴ γῆ κρεβάτοστρωσι μόν' σόπρεπε, μόν' σόμοιαζε στοῦ Μάη τὸ περιβόλι, ἀνάμεσα σὲ δυὸ μηλιές, σὲ τρεῖς νεραντζοπούλες, νὰ πέφτουν τ' ἄνθη ἀπάνω σου, τὰ μῆλα στὴν ποδιά σου, τὰ κρεμεζογαρούφαλα τριγύρω στὸ λαιμό σου.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειράν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἐναντι πλατείας Κλαυθμῶνος), πρὸς 8 δραχ. ἕκαστον.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββά Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος
- 12) νιέ Σεμουά.
«Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ.
- 14) «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ — Β' μέρος τοῦ «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις ἐξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαὶ 10).

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» διδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ δραχμάς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὁμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.